

BOZKURT ÜLKÜ DERGİSİ HERŞEY TÜRK İÇİN TÜRKE GÖRE TÜRK TARAFINDAN

63

«Bastığın yerleri toprak diyerek geçme, tanı
Düşün altında binlerce kefensiz yatanı»

Bozkurt'tan Bozkurlara

BOZKURT
ÜLKÜ DERGİSİ

15 GÜNDE BİR ÇIKAR

Sahibi :
SADİ SOMUNCUOĞLU

Yazı İşleri Müdürü :
Osman ÇAKIR *

Umumî Neşriyat Müdürü :
Burhanettin ÖZBİLİCİ *

Haberleşme Adresi :
P.K. 151 Bakanlıklar - Ank.

Tel. : **27 53 07 - 29 58 20**

Yıl : 5 * Sayı : 63 *

Fiatı : **250 Kr.**

Yıllık Abone : **60. TL.**

* Yurt Dışı : **İki Misli :**
Posta Çeki Nu : 79758

Yurt Dışı Havale Adresi :
**AKBANK Bakanlıklar Şube-
si (17354) Nu.'lu Sadî SO-
MUNCUOĞLU Hesabı**

* Dizgi ve Baskı :

Yeni Işık Matbaası

* Tel : **29 58 20**

* Dağıtım : **GAMEDA**

Değerli ülküdaşlarımız;

Elinizdeki sayımızın bu son yazısını yazdığımız sırada bir Doğu Anadolu vilâyetinden, VAN'dan gelen acı bir haberle sarsıldık : **DEPREM!**.. Her ne kadar acıya, felâketlere alışık bir milletin çocukları isek de yeni acılara katlanmak mümkün olmuyor gene de.. Şu anda kesin durumu bilemiyoruz.. Kaybımızın asgari nisbette olması Allah'tan tek dileğimiz milletçe.. Denizli'deki depremin yaraları tam sarılmadan Van'da meydana gelen son felâket, milletçe yaklaşan Kurban Bayramı sevincimizi yarıda bırakmıştır..

Depremlerin, felâketlerin, çok farklı derecelerde de olsa, herke si üzdüğü muhakkak. Derin derin düşünerek bundan ders almak isteyenler de var şüphesiz. Bu gibi durumların biz ülkücüler açısından çok daha değişik bir hâl arzettiği açıktır. Son Denizli, Lice, Gediz, Varto ve Van depremleri bize şunları da düşündürmüştür acının yanında : **Depremlerin, felâketlerin acılarını bizim milletimiz çeker de neden aynı toprakların bahşettiği servetten ve zenginliklerden istifade edemez? Yeralıt ve yerüstü servetlerimizle insanımızın alın teri niçin yabancılara peşkeş çekilir hep? Neden deprem, Lice'li, Varto'lu.. Gediz'li soydaşımın toprak damlı yuvasını başına yıkar da aynı kutsal yurdumun toprakların**

dan çıkarılan petrol ve boraks'ın yüz milyarlarca liralık geliri İn giliz'e gider ve sonra kurşun olur, süngü olur, top, tank, roket olur; Kerkük'te, Batı Trakya'da ve Kıbrıs'ta kardeşimin canına kasteder?..

Bir de her depremden sonra **«deprem zenginleri»** çıkar karşımıza! Bir yanda en sevdiklerini ecelin pençesinden kurtaramayan **«acılı insanlar»**, diğ er yanda da onların acılarına hiç aldirmedan, soygun plânları yapan Allah'sız, vicdansız, şerefsiz **«tüccârlar»**..

Ne kadar acı!

Bunları düşünürken milletimizin **Ülkücü Hareket**'in iktidara olan ihtiyacının daha iyi anlıyoruz. Ama hiç rahat bırakırlar mı bugünkü soysuz düzenin kaymağını yiyen, Türk'ün servetiyle alın terinin karşılığını hırsızlayanlar? Bu sahtekârlar, mide milliyetçileri daha geçen ay 28 bin gencin kaderiyle oynamak istemediler mi? Şu günlerde ise ülkücü gençlik aleyhinde yeni tertipler hazırlamak sevdasına düştüler; Rus, Amerikan, Çin, İngiliz köpekleri.. Saldırılarını arttırsalar, azgınlaşsalar ne yapabilirler ki Ülkücü gençliğe? Kocaman bir **«HİÇ»** ten başka?

Onlar ürür, biz yürürüz...

Hem de Milliyetçi Türkiye'ye!...

Tanrı Türk'ü korusun!

BOZKURT

Sizin İçin

MUZAFFER GÖKÇEN

Değerli Bozkurt Okuyucuları,

Hayatta başarıya ulaşmanın önemli şartlarından biri de muhatap olduğumuz kimselere gönül alacak şekilde söz söylemesini bilmektir. «Hayvanlar koklaşa koklaşa, insanlar konuşa konuşa anlaşılır» atasözü insan hayatında konuşmanın taşıdığı değeri ve önemi belirtir. Gerek iş hayatında gerekse sosyal hayatta uyumlu, huzurlu ve başarılı olmak için konuşmalarımıza dikkat etmemiz gerekir. Bu bakımdan terbiyenin ilk ocağı olan aile yuvasında çocuklara daha çok küçükten itibaren çevrelerindeki nasıl hitap edecekleri öğretilmelidir.

Küçükler büyüklerine saygılı, büyükler küçüklerine daima sevgi ve hoşgörülü hitapları tercih etmelidirler. Küçükler yakınlık derecesi ve olursa olsun büyüklerine daima «siz» diye hitap etmelidirler. Kendi akranlarımıza ve bizden küçük olanlara samimi isek «sen» diyebiliriz. Tanıdıklarımızın isimlerinin yanında «hanım» ve «bey» hitaplarını eklemek nazik bir davranış olur. Bizden büyüklere «hanımefendi» veya «beyefendi» demek bizim inceliğimizi gösterir. Sık görüştüğümüz ve kendimize yakın bulduğumuz büyüklere yaş farkına göre «abla-ağabey» veya «teyze-amca» şeklinde hitaplar Türk töresine uygundur. Yakın arkadaşlar birbirlerini yalnızca isimleriyle anabilirler ancak samimiyet hiç bir zaman laubalilik ve kabalık değildir; bu sebeple «kız», «ulan» gibi hitaplar asla kullanılmamalıdır.

Gerek günlük hayatta gerekse cemiyet hayatında argo, kaba saba kelime ve ifadelerden kaçınmak gerekir. Bayağı kelime ve ifade kullanan kimselerin hürmet görmesi mümkün değildir. Hele de küfür etmek küfürle konuşmak terbiyeli ve olgun kimselere yakışmaz. Yabancılarla olduğu kadar yakınlarımızla da

konuşurken kibar ve düzgün cümleler kullanmalıyız. Nezaketimizi misafirlikten gelince çıkardığımız elbise ile bırakıyorsak bu nezaketin kişiliğimize faydası değil zararı vardır. Birlikte yaşadığı ve çalıştığı kimselere küçük düşürücü sözler söylemek olgun ve terbiyeli insanın harcı değildir. Başkalarına ait mutlu bir habere veya başarıya sevinmeli fakat hiç bir zaman hayret etmemeli, küçümser bir tavır takınmamalıdır.

Bir toplulukta her şeyden önce bir dinleyici olmamız gerektiğini unutmamalıyız. İyi bir dinleyici iyi bir konuşmacıdır. Konuşan bir kimsenin lâfını keserek söze karışmak iyi yetişmiş terbiyeli bir insana yakışmaz. Konuşurken mübalâğalı jest ve mimiklerden kaçınmalıdır. El ve kol hareketleriyle yanındakilere çarparak, onların sırtına vurarak veya yakasından çekiştirerek konuşmak hem ayıp hem çirkindir. Ne kadar samimi olursak olalım el şakasının hiç bir toplulukta yeri yoktur. Uzun cümlelerden sonra soluk alarak karşımızdakilere de söz hakkı tanımalıyız. Bizi dinleyenler anlattıklarımızdan hoşlanmamış gibi görünüyorsa konuya devam etmekte mâna yoktur, söz orada kesilmelidir.

Bir toplulukta birisinin kulağına bir şeyler fısıldamak diğerlerini huzursuz edici, şüphelendirici ve gücendirici bir davranıştır. Yanındakini dürterek bir başkasını göstermek bu hareketi yapanın kabalığını gösterir. Nazik ve terbiyeli bir insan etrafındakilere daima huzur ve sükûn verecek şekilde davranır.

Bağırarak konuşmak kadar fısıltı halinde konuşmak da bizi dinleyenleri yorar. Bu bebekle ses tonumuzu herkesin rahat işitebileceği şekilde ayarlamalıyız. Her zaman ve yerde nazik ve düşünceli olmalı, patavatsız olmamağa çalışmalıdır. Patavatsız kişiler damdan düşer gibi konuşurlar hem kendilerine hem de etraflarına zarar verirler. Doğruyu söylüyorum diye her akla gelen hemen söylenmemelidir. Kültürlü ve olgun kimselere az ve öz konuşmak yakışır. Toplantılarda herkesin hoşlanabileceği konular seçilerek nazik sohbet havasında anlatılmalıdır.

Bu hususlara dikkat ettiğimiz takdirde sözü sohbeti dinlenir, çevresinde sayılan sevilen ve aranan bir kimse oluruz.

Tuğcugil Anlatıyor

FIKİR SİSTEMLERİ SAVAŞI V

TÜRK FİKİR SİSTEMİ III

Derleyen : **MURAT ÇAVDAR**

Türk Milliyetçiliğine ikinci taarruz hattı, «inkılâpları korumak» adına açılmış, adına «devrimcilik» denilen bir yafıt, giderek «ihtilâlcilik» anlamında kullanılmıştır. Önceleri «Devrimci» inkılâpçı, özellikle «inkılâpların savunucusu» anlamında kullanılırken, yavaş yavaş «ihtilâlcî», özellikle «komünist ihtilâlcisi» anlamını kazandı Devrimci Gençlik Federasyonu (Dev-Genç), Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) teki «Devrim» kelimeleriyle, herhalde Cumhuriyet inkılâpları kastedilmemektedir. Meselâ «Gerici» kelimesi, bir zamanlar «irtica» anlamında kullanılırken, gün geçtikçe «devrimci»nin zıddı, düşmanı, yani «komünist ihtilâle direnen» manasını aldı. Komünist terminolojide «reaksiyoner» veya «karşı devrimci» olarak nitelenen herkese, zamanla «Gerici» damgası vurulmuş oluyordu.

Toplumumuzda öteden beri olagelen milliyetçi hisler köreltilirken, Cumhuriyet aydınının da sistemsiz olarak bulunan milliyetçi düşünce «Devrim» maşası ile eşeleniyor, doğrultusundan saptırılıyordu. Böylece, kozmopolitlik propagandasıyla ikinci cephe açıldı. Bu cepheye

yatan yabancı fikir sistemleri, Türk Milliyetçiliği'ne doğrudan hedef almyor. fakat, çağımızda artık bütün milliyetçiliklerin modasının geçtiğini, «çağdaş» fikrin, milliyetten sıyrılmış bir dünya vatandaşlığı fikri olduğunu anlatmaya çalışıyorlardı. Onlara göre, Türk Milliyetçiliği iyi, hoş olabilirdi ama, «çağdışı» idi. Böyle bir çağdışılıktan, aydın kesimin kurtulması, dünya boyutlarını (!) anlaması gerekirdi. Milliyeti reddetmek, «Geniş görüşlülük», «Dar kapılardan kurtulmak» idi. Aydın kesimimizde duyulan, kulak verilen ses, yabancı ses olduğundan, kısa zamanda bu propagandanın etki alanına girdiler. Bu fikirlerin revaç bulmasında, yabancı misyon okullarının da hayli rol oynadığına işaret etmek gerekir. Dünya 20. asırda tam milletler mücadelesinin doruğundayken, kategorik milliyet düşmanı komünistler bile milliyetçiliği kabul eder ve yana yakıla «milliyet gerçeği»nden bahsederken, aslında kozmopolitlik fikrinin kendisi çağdışı idi. Ama propagandada, fikir sistemleri savaşında, bir fikrin, bir sloganın başarı sağlaması için muhakkak doğru olması gerekmez ki... Sık sık tekrarlanması, bağrılarak tekrarlanması ve hep bir ağızdan tekrarlanması kâfidir bunun için.

GARİPKAĞAŞI 976
ERZURUM

Tamamen kelimeler ve kavramlarla oynama, propaganda sanatının bütün inceliklerini kullanmaya dayanan bu taarruz, zayıf kafaları hemen karıştırdı. Aslında «aydın», «münevver» sıfatına asla lâayık olamayan bir kısım «okumuş» larımız, kendileri üzerindeki bu tesiri çevrelerine yaymanın telâşına düştüler. Aydınlar kademeleri aşıldıktan sonra, yabancı ideoloji hücumunun işi artık kolaylaşmıştı. Nihayet 1968 - 71 döneminde, komünizm; etnik bölücülük (kürtçülük, mezhepçilik...) bütün açıklığıyla ortaya çıktı ve serbestçe propaganda edilir oldu. Artık «Atatürkçülük» istismasına bile ihtiyac duyulmadan, aslında zaten düşman oldukları Türk Milliyetçiliğine de rahatlıkla saldırabiliyorlardı. Bu «beyin yıkama» propagandasının zayıf düşürdüğü kafalar, bu yoğun hücum karşısında kolayca teslim oldular. 1950'lerin «Atatürkçü» leri, 1960'ların «devrimci»leri, ya kendileri de ne olduklarını anlamadan, yahut kaçınılmaz bir akıbetle, basbayağı komünist oluverdiler; yahut da komünizmi; kürtçülüğü, mezhepçiliği açık açık gördükleri halde, yıkanmış beyinlerindeki boşluğu bir türlü kapatamayarak, Lenin' de «Atatürkçülük», Mao'da «devrimcilik» arayan entellektüel bunaklar haline geldiler.

Er Meydanı

MUKAVELE

Gömleği ter, elleri nasır olan mazlumlar!
Yemin olsun ALLAH'a, sizinle beraberiz.

Döşeği yer, yorganı hasır olan mazlumlar!
Ayrılmak yok birdaha, sizinle beraberiz.

Emeği zor, saati asır olan mazlumlar!
Her akşam, her sabaha sizinle beraberiz.

Yüreği hür, bedeni esir olan mazlumlar!
Sarıldık hep silâha, sizinle beraberiz.

Bileği kir, hizmeti kusur olan mazlumlar!
Bu böyle biline ha, sizinle beraberiz.

Dileği kör, talihi kısır olan mazlumlar!
Gönül aha, can aha.. sizinle beraberiz.

Şeleği nar, hissesi kesir olan mazlumlar!
Hasretsiniz felâha, sizinle beraberiz.

Ekmeği sır, aşkı sır, ve sır olan mazlumlar!
Gitmek için dergâhâ, sizinle beraberiz.

ABDURRAHİM KARAKOÇ

TEBRİK

BÜYÜK MİLLETİMİZİN, ÜLKÜDAŞLARIMIZIN VE BÜTÜN İSLÂM ÂLEMİNİN MÜBAREK KURBAN BAYRAMLARINI TEBRİK EDER, BU VESİLEYLE ALLAH'TAN MİLLİYETÇİ TÜRKİYE MÜCADELESİNDE BİZE GÜÇ VERMESİNİ VÊ TUTSAK SOYDAŞLARIMIZA HÜRRİYET İÇİNDE KUTLAYACAKLARI BAYRAMLAR NASİP ETMESİNİ NİYAZ EDERİZ.

İDEOLOJİK KAVGADA
**TÖRE
BİR SİLAHTIR!**

AYLIK FİKİR VE SANAT DERGİSİ
KİTAPÇINIZDAN İSTEYİNİZ
Yıllık abone; 60 TL. Örnek sayı gönderilir.

PK211. KIZILAY ANKARA

Temel Kavramlar

MUSTAFA GÜMÜŞ

İşçi – İşveren İlişkileri

İdeolojiler Savaşının bütün alanlarda mücadelesine sahne olan Türkiye gerçekten tarihinin en buhranlı ve sıkıntılı günlerini geçiriyor. Uzun yıllardan beri Türk devletine ve milletimizin bütün kesimlerine sızmış bulunan yabancı fikirler sessiz sedasız hedeflerine yaklaşırlarken, geçtiğimiz yıllarda siyasi aksiyon haline getirilen Türk milliyetçiliğinin mücadele sahasına girmesiyle Türk tarihinde yeni bir döneme girildi. Üniversite kesimi başta olmak üzere milletimizin bütün sosyal tabakaları ve devlet müesseselerimizde kıyasıya bir mücadele başladı.

Hristiyan Batı'nın ve komünist emperyalizmin Türkiye üzerindeki hesaplarında «işçi» konusu önemli bir yere sahiptir. Çünkü bilhassa komünizm, demokratik rejimlerle idare edilen bütün ülkelerde «işçi ve sendika» ya özel bir yer verir. Zira komünizm her ülkede işçilere iktidar vaad eder. «Proleterya diktatörlüğü»nü kuracağını, devletin işçi sınıfının devleti haline getirileceğini söyler. Bunu gerçekleştirmek için de işçiyi patronuna karşı kışkırtır, fabrikaların işgal edilmesini ister. Patronların işçilerin sırtından zengin oldukları fikrini yaymağa çalışır.

Komünistlerin işçi - işveren münasebetlerini rahatça istismar etmelerinde kapitalist - liberal sistemin insanlara bakışı ve insanlararası ilişkilere temel kabul ettiği değerlerin de rolü vardır. Çünkü sanayileşmenin ve sendikacılığın doğup geliştiği ilk ülkeler olan Hristiyan Batılı devletler, kültür yapıları ve temel değerler bakımından maddecidirler. Bu sebeple materyalist

ölçülerin hakim olduğu bir cemiyet düzeninde zengin iş sahipleri işçi kesimini uzun yıllar rahatça sömürdüler. Böyle bir düzende işçinin işverene düşman edilmesi de gayet kolaydı ve komünistler bunu rahatça gerçekleştirdiler.

Komünistler hristiyan toplumlarında rahatça gerçekleştirdikleri işçi - işveren düşmanlığını tamamen değişik bir sosyal yapıya sahip bulunan Türkiye'de gerçekleştiremediler. Çok küçük bir azınlık hariç Türkiye'deki işçi kesimi uzun senelerden beri, sınırsız komünist propagandasına rağmen millî bütünlüğe aykırı oyunlara gelmedi.

Komünizmin Türk işçisi üzerindeki oyunlarının başa çıkması, Türk insanının manevi yapısı ile yakından ilgilidir. Türklüğün ve İslâmiyetin değer hükümleri, aynı cemiyette birlikte yaşayan aynı millete ve dine mensup insanlar arasındaki düşmanlıklara karşıdır. Yüce dinimiz müslümanların kardeş olduğu - işçi ile işveren de dahil - noktasından hareket eder. İnsanların birbirlerine adil davranmalarını, birbirlerinin hakkını yememelerini emreder. Konumuzla ilgili en veciz hüküm peygamberimizin hepimizin bildiği şu Hadis-i Şerifidir: «**Çalışanın hakkını alınca teri kurumadan veriniz**». Türk işçisi, İslâmiyetin verdiği bu terbiyenin yanı sıra, millî duygularının icabını da yerine getirmektedir. Komünistler onu diğer ülkelerde yaptıkları gibi fabrika işgal ve tahriplerine, işverenlere düşmanlık adına millî ekonomiyi tahribe, millî serveti yok etmeye yönelmektedirler. Komünistler, milletine ve dinine düşman olmuş, yabancı kültür değerlerine şart-

lanmış yarı aydınlar yzerinde kurdukları hakimi-
yeti işçilerimiz üzerinde kuramamışlardır.

★ ★ ★

Türk milliyetçiliği fikir sistemi, işçi - işveren ilişkileri ve sendikacılık konusuna millî yapımızdan mülhem görüşler getirmektedir. Ne kapitalist-liberalist sistem gibi işverenin işçiyi ezmesine, onu sırtından haksız kazanç sağlayıp onu sefaletle terketmesine razıdır, ne de komünistler gibi işçilerin ekmek kapılarına nankörlük etmelerine, millî yapıyı tahrip etmelerine...

Türk milliyetçiliği millet gerçeğine inanır. Diğer iki doktrin gibi sınıfçı değil milliyetçidir. İşçi ve işveren Türk milletinin iki unsurudur. Millî devlette işçi ve işverenler birbirlerine düşman değil, birbirini tamamlayan birbirine destek olan iki kesim olacaklardır. Yâni emek sermaye barışı sağlanacaktır. Milli devlet diğer sosyal dilimlerle birlikte işçi ve işverenin de devletidir. Bu iki kesim devletin kalkındırılması, millî üretimin artırılması yolunda elele ve gönül gönüle çalışacaklardır. Pek tabii ki artarı millî gelirden paylarını da adil ölçüler içinde alacaklardır.

Türk milletinin düşmanları, işçi ile işverenin birbirine destek olduğu ve elbirliği ile devleti kalkındırmaya seferber oldukları bir Türkiye'yi elbette istemezler. Kendi rejimlerinde «işçi sınıfı»nın değil bir avuç komünist Partisi üyesinin rahat kavuştuğu hakikatini gözlerden gizleyerek, hepsi milletimizin evlâdı olan işçileri ve işverenleri birbirlerine düşmanlığa sevkeder.

Ancak vatansever Türk işçisi; hakkını istemek ile devleti tahrip etmenin birbiri ile alakası bulunmadığının şuuru içinde kızıl emperyalizmin bu oyunlarına âlet olmamış ve kızıl uşakların heveslerini kursağında bırakmıştır.

Türk milliyetçiliği şuurunun yerleştiği ülkücü işçi hareketi yukarıda özetlemeye çalıştığımız esaslardan hareket ederek hızla gelişmekte ve Türk ekonomisine yeni bir nefes getirmektedir. Kızılların Türk işçisi üzerindeki emelleri Ülkücü İşçi Hareketinin gelişmesi ile yok edilecek, Türk işçisi 100 Milyonluk Milliyetçi Türkiye'nin kurulmasında üzerine düşen vazifeyi lâyıkıyla yerine getirecektir.

Çağrım Türk Milletinedir

ÇAĞATAY ÖZDEMİR

Büyük Atatürk'ün Türk kanıyla yoğurduğu Türkiye Cumhuriyeti Devletini sonu gelmez bir maceraya götürmek isteyenler hakkında sahip olduğunuz hüsn-ü kuruntularınızı atınız artık üstünüzden, Siz Sayın büyükler (!) ve sen elleri öpülesice çoban Hüseyin efendi...

Devlet-i Ebed Müddet mührünü, tarihin sahifelerine bir daha çıkmamacasına vuran bu soylu millet; sizlerden artık kimlerin Türklük ve İslâmiyet düşmanı, kimlerin de dostu olduğunu anlamanızı istiyor. Duyuyor musunuz beni, Siz Sayın büyükler (!) ve sen ey elleri öpülesice çoban Hüseyin efendi... Lütfen kaldırınız, kaldırınız artık başınızın üstündeki o şüphe bulutlarını...

Faşizm palavrası ve yaygarasıyla Türk Devleti'nin canına kastedilmek istendiğini, «Demokrasi yolunda ileri» maskesi altında da demokratik rejimin hayatına göz koyulduğunu, Siz evet; Türkiye Cumhuriyeti'nin sayın büyükleri (!) idrak etmelisiniz artık. Gerçeklere karşı olan küskünlüğünüzü bir yana bırakmanızın, idraksizlik zincirini parçalamanızın zamanı gelmiştir. Geçmektedir bile!

Bilmem ki nasıl anlatmalı...

Siz hiç gördünüz mü; çevrenizde, kendini Türk milliyetçisi olarak tanıtan bir şahsiyetin Türk Devleti'nin veya Milleti'nin aleyhinde konuştuğunu, O'nun değerleriyle alay ettiğini veya değerlerine hâlel getirecek garip bir davranışta bulunduğunu? Gördünüz mü? Ülkücü gencin emperyalist köpeklerle işbirliği yaptığını, veyahut da insan cellâdı Mao için, insanlık düşmanı ve aynı zamanda Türk kasabı Stalin için yas tuttuğunu, anma günü düzenlediğini... Gördünüz mü hiç?

Evet hiç görmediniz, kalıbını basarım ki hiç görmediniz gerçek vatan evlâtlarının şarlatanlık yaptıklarını. Ama hep beraber gördük ki, çokluk çocuğa yeni kavuşmuş Ülkücü öğretmenin

(Devamı Sayfa 11'de)

Tarihten Günümüze Olaylar

«İSTİKBAL YÜRÜYÜŞÜ»

OSMAN ÇAKIR

Kararlıydılar. Yüzlerindeki oldidiet, vekar sanki onları biraz daha büyütüyordu.

Kararlıydılar. Adımlarındaki sertlik, sanki onlara çelik gibi olmalarını öğütüyordu.

Kararlıydılar. Ellerindeki pankartlar, ağızlarındaki sloganlar; sanki haklarına o anda sahip olacaklarını garantiliyordu.

Ve.. 30 bin genç sanki tek vücuttu, bir yumruk, bir kalpti. «Nerde kaldı o çağlar ki, analar kurt doğururdu. Hilkat inğururdu» diyen şairin sanki ruhuyla konuşuyorlardı. Hepsit birer kurttu. Hem de Bozkurt, Yürü denildiğinde sanki dağlar tan biz kovarız» diyorlardı. gibi yürüyorlardı.

Bunlar «halâ oyunda oynaşta» değildi. Hepsit de Fatih'in İstanbul'u fethettiği çağdaydılar. Belki zaferler getirecek atları yoktu amma. Zafere gidiyorlardı, İstikbale doğru yürüyorlardı.

Kimi memurdu, işinden ayrılmıştı. Kimi işçi idi, işinden olmuştu. Kimi de öğretmendi, ışık götüreceği, ülkü pınarından su götüreceği, minj mini yavru larından ayrılmıştı. Onların ağa beylerine yol göstermek için, susuzluğunu gidermek, karanlıklarını aydınlatmak için.

«Memurdum ayrıldım, okula girdim kovuldum» diyorlardı. «İs-

tikbal korkusu yüksek okul karpısı» demişlerdi. Korku duymuyorlardı. Biliyorlardı ki istikbal onlarını. Bu yürüyüş, bu miting de onu ispat etmiyor muydu? Fakat yüksek okulların gençler için istikbal korkusu haline gelmesinden dertliyidiler. Bu korkuyu ezmek için yürüyorlardı.

«Şebekem var, kitabım var talebe değilim», Çok doğruydu. Talebe olmuştu, şebekesini, kitabını almıştı ama; talebe değildi. Okumak onların en tabii haklarıydı. Fakir Anadolu insanının çocuğu olmak, devletine bağlı, milleti için herşeyin seve seve verebilecek bir şura sahip olması suç muydu sanki? Dersine çalışması, başarılı olması ve imtihanı hazanmış olması hata mıydı?

«Anarşiyi okuldan, sokaktan biz kovarız» diyorlardı. Bunun da ancak «Eldesilâh de-

ğil kalem tutmakla» olabileceğini onbinlerce genç hep bir ağızdan haykırıyorlardı.

Ankara bir başka gün yaşadı. Kurtuluş ile Tandoğan meydanı arasındaki halk, esnaf heyecandan dudaklarını ısıyor, avuçları patlarcasına alkışlıyordu. Son üç yıl içinde çok yürüyüş görmüşlerdi ama böylesine ilk defa şahit oluyorlardı. Kortej bitmek bilmiyordu. Bu muhteşem gençlik onları büyülemişti. Yürüyenler daha öncekilerden farklıydı. Aralarında kendi çocukları da vardı. Sahip çıkmalıydı ona. Ve nitekim öyle de yaptı. O da yaşına aldırmaksızın aynı imanla gençlerin arasına katıldı. Analar kucaklarına çocuklarını alarak yürüyorlardı. Onarda so ruyorlardı. «Başarılı olmak, imtihan kazanmak suç mu?» diye.

☆☆☆

Kararlıydılar. Bu muhteşem mitingi ve yürüyüşü TRT ekranlarından göstermemeye.

Kararlıydılar. Büyük sermayenin desteği ile çıkarttıkları ga-

zetelerinde tek satır olsun bahsetmemeye.

Kararlıydılar. Her zaman yaptıkları gibi bu sefer de işi sükûta geçiştirmeye.

Ne farkedirdi ki. İkincilerin kararlı olmaları. Birincilerin kararlılığı karşısında yok olup gideceklerdi. Hem daha ne zamana kadar onlardan bahsetmiyebilirlerdi ki? Bugünkü yürüyüşün adı «İstikbal Yürüyüşü» değil miydi? İstikbalin kendilerinin olduğunu gözleriyle görmemişler miydi? Bu korku değil miydi onlara tek satır yazdırmayan. O halde daha sıkı, güçlü ve daha kararlı yürünmeliydi İstikbale doğru...

DÜNDAR TAŞER

Roman Yarışması Sonuçlandı

TÖRE - DEVLET YAYINEVİ'nin her sene çeşitli dallarda açtığı **Dündar Taşer Armağanı Yarışması** bu sene roman dalında tertip edilmiştir.

22 eserin katıldığı yarışmanın ilk elemesinden sonra daha önce ilân ettiğimiz 14 roman son değerlendirmeye girdi. Jüri, bu eserler üzerinde yaptığı çalışmanın sonucunda kazanan romanları tesbit etti.

SONUÇLAR .

BİRİNCİ : «Zor» isimli romanla **Sevinç Cokum**.

İKİNCİ . «Uyanmak» isimli romanla **Hasan Kayihan**.

ÜÇÜNCÜ : «Kutlu Töre» isimli romanla **Alper Aksoy**.

BİRİNCİ TEŞVİK : «Hukuk Çıkmazı» («Çalkapıtı») isimli romanla **Yılmaz Gürbüz**.

İKİNCİ TEŞVİK : «Babadağı'nın Ba-

şında Bir Top Ak Bulut» isimli romanla **Erol Maraşlı**.

ÜÇÜNCÜ TEŞVİK : «Yabancı Açlıklar» isimli romanla **Şerif Benekçi**.

Dereceye giren yazarları tebrik eder başarılarının devamını dileriz.

Bilindiği gibi Dündar Taşer Yarışması Roman Armağanı'nın mükâfatları :

- 1) Birinciye : 15 000 TL;
- 2) İkinciye : 10 000 TL;
- 3) Üçüncüye : 7 500 TL;
- 4) Birinci teşvik armağanı : 3 000 TL;
- 5) İkinci teşvik armağanı : 2 000 TL;
- 6) Üçüncü teşvik armağanı : 1 000 TL;

şeklinde dir.

Dereceye giren sanatçılara mükâfatları düzenlenecek bir törenle verilecektir. Törenin yeri ve tarihi bilâhare ilân edilecektir.

TÖRE — DEVLET YAYINEVİ

ESEN YELLER...TÜRKELİNDEN ESEN YELLER...TÜRK

Bizim Batı Trakyamız – 8 –

ELİF ESEN

3 Aralık 1912 de Osmanlı İmparatorluğu Bulgaristan ve Sırbistan arasında mütareke imzalandı. Yunanistan; kendi tekliflerinin Türkler tarafından kabul edilmediği gibi, Bulgarlar tarafından da hoş karşılanmadığını görerek mütarekeye imzasını atmamıştı. Böylece Balkan savaşı başladığından beri ilk defa Yunan ve Bulgar rekabeti baş göstermiş oluyordu. Yunanistan, Yanya'yı ve bütün adaları istiyordu. Barış imzalanıncaya kadar Yunanlıların denize ablukası devam edecek, Osmanlı gemileri Yunanlılar tarafından kontrol edilecekti. Diğer taraftan Karadeniz'de kalmış olan Yunan gemileri, Akdeniz'e geçebilecek ve Osmanlı Devleti el koymuş olduğu Yunan gemilerini serbest bırakacaktı.

Yunan delegeleri, teklifleri kabul edilmezince müzakereyi terketmiş oldukları için, Yanya kuşatmasına devam ettiler.

Barış görüşmelerine 16 Aralık 1912 de Londra'da başlandı. Türkler Ege adalarından hiç birini kaybetmeğe yanaşmıyorlardı. Barış görüşmeleri kesildi, fakat Avrupa devletlerinin Türkiye üzerinde ağır baskıları devam ediyordu. Türkler Balkan devletleri ile savaştıkları halde barış için karşılığında büyük devletleri bulmuşlardı.

O sırada İstanbul'da ittihatçılar Babiâli'ye baskın vererek, hükümeti düşürdüler. Yeni kabineyi Mahmut Şevket Paşa kurdu. Mahmut Şevket Paşa kabinesi Edirne ve adaların terkinin kabul etmediği gibi ayrıca kapitülasyonların da kaldırılmasını istedi.

Şubat 1913 de savaş yeniden başladı ve Türkler aleyhine gelişti. 26 Martta Edirne Bulgarların eline geçti. Bakanlar tam anlamı ile ateş içindeydi. Müttefik orduları silâhsız Türk köylerine kudurmuş hayvan sürüleri gibi giriyorlar yağma ediyorlar, yakıp, yıkıyorlardı. Yunanlılar Türklere akla gelmeyen, hayale sığmayan işkenceler tatbik ediyorlardı. Kocalarının önünde hanımlarına, hanımların önünde kocalarına tasallut ediyorlar. Bebekleri süngü uçlarına takıp gezdiriyorlar. Küçük kızların göğüslerini ve edep yerlerini kesiyorlar, ihtiyaçları çarmıha geriyorlardı. Camilere topluca dol durdukları köylüleri yakıyor, Kur'an-ı Kerim üzere aptest bozuyorlardı. Camilere hac takıyorlar, minarelerde çan çalıyorlardı. Çanını kurtarmak için kaçan halk mağaralara sığınıyor, burada açlıktan ölüyor.

Balkan Savaşına son veren sulh görüşmeleri 14 Nisan 1913 de Londra'da başladı, 30 Mayıs'ta son buldu. Bu müzakerede Türklere Avrupa kıtasında hemen hiç toprak bırakılmıyacak şekilde tespit edilen şartlar çok ağırdı. Ayrıca Girit üzerindeki hükümler hakkımızı Yunanistan'a veriyor, Ege denizindeki adalardan da elimizi çekiyorduk.

Türk ordusunun Balkan müttefiklerinin önündeki feci bozgunun sebepleri arasında; asker sayısının azlığı, çeşitli imkânsızlıklar ve düzensizlikler yanında; İtalya savaşından yeni çıkmış olmanın yorgunluğu; sınırlarımızın içindeki gayri müslim topluluğun ihanetlerini ve özellikle iç politikadaki uyuşmazlığı ve sert çekişmeleri de kaydetmek gerekir.

Politik çekişmelerin askerler arasına sızmış bulunması; subaylar arasındaki siyasi fikir ayrılıkları orduyu güçsüz bırakmıştı, Netice Türk milletinin aleyhine oldu. Şımaran Balkan müttefikleri, bir yandan savunma gücünden mahrum Türk köylerinde facialar yaratırken, bir yandan da imparatorluktan kaptıkları büyük lokmayı paylaşamamanın kavgası içindeydiler Selânik'i Yunanlıların alması, Makedonya'nın büyük bir parçasına Sırpların sahip çıkması, Arnavutluğun kuruluşu; savaşta ağır ka-

yıplar veren Bulgaristan'ı rahatsız ediyordu. Yunanistan Sırbistan'la Bulgaristan'a karşı gizli bir anlaşma yaptı. Bu anlaşmayı İngiltere ve Rusya gizlice destekliyorlardı.

Balkan müttefikleri arasında resmen bir savaş ilânı yapılmamasına rağmen, muhtelif bölgelerde Yunanlılara karşı Sırp ve Bulgar kuvvetleri savaşmağa başladılar.

(Devam Edecek)

Çağrım Türk Milletine

(Baştarafı Sayfa 7'de)

Kur'an-ı Kerim okurken sahur vakti kurşunlanarak şehit edildiğini; bir öğrencinin şerefle savunuculuğunu yaptığı yüce fikri yüzünden, akciğerlerinin hava basarla paramparça dağıtıldığını; bir çocuğun Bozkurt rozeti taktığından dolayı müdürü olacak adam tarafından öldüresiye dövüldüğü ve hayatının toz-bulut baharında kara toprağa girdiğini, gördük değil mi? Görmekten kaçınan körolası gözler bile gördü, o kahpece oynanan oyunları... Ya sizler, «Bana dokunmayan yılan bin yaşasın» diyen sizler bari, onların aziz hatırasına saygı gösterseydiniz. Çünkü sık sık insanlık sayisiyetinden, insanlık şerefinden bahsediyordunuz sizler. Bir insan olmak hasebiyle, insan haysiyet ve şerefinden bahsetmek sebebiyle, hiç olmazsa leke sürmemeliydiniz onlara... Beynimize ve yüreğimize bulaşmış çamurları, sıçratmamalıydınız onların tertemiz nikâblarına... Oysa ki, bu can fedâ edenlere revâ görülen muamele, etiketlenen sıfat, sizlere çok pahalıya mal oldu! Farkında mısınız bunun?

Evet Sayın büyükler (!) ve sen elleri öpülece çoban Hüseyin efendi! Sözüm sizedir. Bakışlarım size yöneliktir. Kuşularım size çevrilmiştir. Lütfen dağıtınız benim sizlere yönelmiş olan kuşularımı..

Türk milliyetçileri daima sizi, «Devlet Baba»nın sembolü olarak görmüştür ve görme-ye de devam edecektir. Onlara ne kadar «Nasyonal Sosyalist» yaftasını yapıştırsanız da,

«Pantürkist» diye yerseniz de, onların bir Türk Ülkücüsü olarak, zırhlanmalarını ve büyük ülküleri yolunda kara toprağa girmelerini engel lemezsiniz! Canlarından çok sevdikleri Türk Milleti ve O'nun kutsî değerleri için onların yapamayacağı yüksek fedakârlık, yaratamayacakları yüksek kahramanlık yoktur! Onlar ki, şehadet mertebesine ulaşırken, «Vatan sağ olsun, İslâm sağ olsun...» diyebilen dilerin sahibidirler! Onlar ki, «Bir tek kalsam da, varım ben bu davâda» prensibinin sahibidirler. Onların Yunmuş yıkanmışlığı, okunmuş üflenmişliği vardır! Onlar kutlu insanlardır.

Anlatabiliyor muyum?

Ben de onlardan biriyim. Onların feyizlendiği bereketli kaynaktan dem almışım ben. Bizler nerede olursak olalım, nerede karşılaşırsak karşılaşalım, tanırız birbirimizi.. Nasıl mı diyeceksiniz; görünüşteki sadeliğimizden, oturuş taki düzgünlüğümüzden, konuşmadaki efendiliğimizden, tanırız biz birbirimizi...

Gün ola, devran döne.. Gidiyoruz ha bire! Boy boy, dizi dizi Türk insanını yüceliğe doğru kanatlandıran kervanın yolcularıyız biz! Herşeyiyle benim olan, bizim olan Türk insanını ya kalandığı fikir sıtmasından kurtarmayı görev edinmişiz biz! Atalarım Bumin ve İstemi Kağan gibi, cümle tercüme fikirleri tepetaklak sınırdışı etmeyi, tabiat dışı bırakmayı, tereddütsüz göze almışız biz! Türk'ün başna fuzulî yere muhallat olanların püsküllü belâsıyız biz!

Daha saymaya gerek var mı, bilmiyorum...

Duyun artık beni, anlayın artık beni : Siz Sayın büyükler (!) ve sen elleri bin kere öpülece çoban Hüseyin efendi..

DOKUZ OZAN TÜRKÜSÜ

OĞUZ SOYLU

Haber aldım ki sazı bol, sözü bol bir şehrimizde sekiz ozan yaşarmış. Anlattıkları doğruysa sekizi de Hak yolunda ozanlarmış «Allah» diye vururlarmış mızrabı saza, «Hak» diye inlerlirmiş yürekten. «Türk Milleti» der de öyle çığırırarmış türkülerini.

Tanışmak istedim bu ozanlarla. Kilometrelerce uzaktan kanım kaynamıştı onlara. Yürüdüm... Kâh trene bindim yol aldım, kâh otobüse binerek gittim. Bir akşam üzeri vardım sekiz ozanın yaşadığı şehire.

İlk sorduğum şahıs aldı götürdü beni kahve gibi bir yere. Elimdeki sazımdan ozan olduğumu anlamış olacaklar ki ayağa kalkarak karşıladılar beni Bir bir tanıtılar kendilerini. Elim, güçlü, nasırlı ellerle tokalaştıkça, büyük

bir yükü omuzlayan bakışların ve çehrelerin sahipleriyle tanıştım..

- Afşın Ozan...
- Kürşat Ozan...
- Turan Ozan...
- Alper Ozan...
- Bilge Ozan...
- Çağrı Ozan...
- Kutlu Ozan...
- Batur Ozan...

Ben de «Oğuzsoylu Ozan» diye kendimi tanıtarak oturdum. Çayımızı, kahvemizi, içtikten sonra geldi esas meseleye. Sordum :

— Sizler, bu şehirde oturur, bu kahvede mi bulunursunuz ?

— Evet, dediler.

— Hiç köylere gidip de sazınızla, sözünüzle milleti uyarmaya gayret etmez misiniz ?

— Burada çaldık, söyledik de, gözmezdüşünmedik.

Sekizi de genç, sekizi de dinçtiler. Onlardan yaşlı olmam sebebiyle biraz da kızgın emrettim :

— Alın sazlarınızı ellerinize...

Aldılar... Ellerinde saban gibiydi, silah gibiydi sazları. Sekiz kişilik bir manga görünüşündeydiler.

— Bakınız, dokuz ozan olduk. Türkiye'mizin, milletimizin başında dolaşan kara bulutları görürken yerimizde durmamız doğru olmaz. Şimdi beraberce «dokuz ozan türküsü»nü yakalım. Soru da dağılalım milletimizin içine..

Dokuz saza birden vurdu dokuz mızrap. Kâh Alper söyledi, kâh Kürşad. Nakaratların üzerinde hep birlikte durarak, «Dokuz ozan türküsü»nü yaptık.

Dokuz ozan dokuzu bir olmuşlar,
Sazlarını ellerine almışlar.
Türklük için yaktıkları türküyü
Dokuzu da aynı anda çalmışlar.

Dokuz Ozan türküsüdür türkümüz,
Küçük değil büyük bizim ülkümüz..

Dokuz ozan mızrapları elinde,
Türk can bulmuş sazlarının telinde,
Türklük için yaktıkları türküyü
Hep beraber dinleyelim gein de..

Dokuz ozan türküsüdür türkümüz,
Şu bu değil Turan bizim ülkümüz..

Dokuz ozan yorulmadan çalmışlar,
Dinleyenler hayran olup kalmışlar.
Dokuz ozan yaktıkları türküde
Türkoğluna şöyle öğüt salmışlar :

Dokuz azan türküsüdür türkümüz,
Turan olsun hayattaki ülkünüz.

Dokuz ozan dokuzu da kalkmışlar,
Dokuz koldan dokuz ile varmışlar.
Türklük için yaktıkları türküyü
Dokuz ilde dokuz kere çalmışlar :

Dokuz ozan türküsüdür türkümüz
Milliyetçi Türkiyedir ülkümüz..

Dokuz Ozan dokuzu da gezerler,
Dokuz koldan Türklüğe yol çizerler .
Türk yurdunun genci, kocası şimdi
Dokuz Ozan Türküsünü söylerler :

Dokuz ozan türküsüdür türkümüz,
Güçlü, büyük Türkiyedir ülkümüz..

Ayağa kalktım. Onlar da kalktılar.
— Haydi, durmayın artık. Türk milleti siz-
leri bekliyor, dedim.

Elime sarılan gitti....
Elime sarılan gitti....

Arkalarını sıvazlıya sıvazlıya gönderdim
onları en büyük hizmet için Anadolu'ya... Sekiz
askeri olan bir komutan gibiydim.

Geride bıraktığımız Kasım ayında Eğitim Enstitüsü imtihanlarının kanunsuz bir şekilde iptal edilmesi bütün yurttaki geniş tepkilere yol açtı. Komünistler ilk defa bu yıl imtiyazlı durumdan mahrum bırakılmış, bu şekilde fakir ve zeki Anadolu çocukları adil bir İhtihan sayesinde enstitülere girebilmiş ve öğrencilik haklarını elde etmişlerdi. Başkalarının haklarını gasbetmeye alışmış olan komünistler neticelere itiraz ettiler ve yoğun bir kampanya sonunda eğitim bakanına imtihanları iptal ettirdiler. Ülkü Ocakları'nın öncülüğünde yurdun bir çok yerinde miting ve yürüyüşler yapıldı, yüzbinlerce kişi tarafından bakan ve yandaşları şiddetle protesto edildi. Yukarıda Ankara'da yapılan yürüyüş ve mitingden iki anı göstermektedir.

İlimde Bozkurtlar

KADIZADE-i RUMÎ

Müsbet ilimler sahasında matematikçi ve astronom olarak pek meşhur olan Kadızade-i Rumi, Bursa'dır 1337 de doğduğu rivayet edilir. 1412 de vefat etmiştir. Kendisi, Bursa'da tahsilini tamamladıktan sonra Horasan ve Türkistan'a giderek bilgisini derinleştirmiştir.

Asıl ismi Musa olan astronom «Kadı Zade-i Rumi» lâkabı babasının memuriyeti ve Türkistan'da Anadolu'dan gelme olduğu için verilmiş ve Musa, Kadı Zade-i Rumi adı ile meşhur olmuştur.

Bir rivayete göre, tamamıyla ilim aşkı ile doğu gezisine çıkan Kadızade, yol masraflarını üzerinde düşünmemiş, hiç bir maddi hazırlık yapmadan başladığı seyahatte, kızkardeşinin gizlice kitapları arasına yerleştirdiği mücevherler büyük bir eksikliği gidererek, bu kıymeti bilim adamının yetişmesine yardımcı olmuştur.

Uluğ Bey zamanında Semerkand'da bulunan Kadızâde, yüksek kabiliyeti ve bilgisi ile kendisini ilim çevrelerine kabul ettirmiş, Uluğ Bey rasathanesinin vücud bulunmasına

faydalı olduğu gibi, rasathane müdürü Giyaseddin Cemşid'in vefatı üzerine, bizzat kendisi rasathane müdürlüğüne tayin edilmişti.

Aynı zamanda Semerkand medresesi baş müderrisliğine de getirilen Kadızâde sonra ları Osmanlı İmparatorluğunda şöhrete erişecek olan Ali Kuşçu ve Fethullah Şirvanî'nin yetişmelerinde büyük rol oynamıştır.

Horasan'da bulunduğu sıralarda zamanın büyük âlimi Seyyid Şerif Curcanî'den ders okumuş olan Kadızâde nin bir süre sonra hocası ile araları açılmış; Cürcanî Kadızâde'yi akli ilimlere olan bağlılığından dolayı tenkit ederken, Kadızâde de Cürcanî hakkında «matematik'de ifadesi kıttır» şeklin de konuşmuştur.

Uluğ Bey zic'inin hazırlanmasında yardımcı olan Kadızâde'nin bir çok eseri vardır. En önemlilerinden biri, Osmanlı medreselerinde okutulan Mahmut B. Ömer-ül-çağminî—ül Ha rezmî'nin «El-mulahhas fi'l-hey'e» isimli kitabına yazdığı

açıklamadır. Bu incelemenin bir çok nüshaları el yazması olarak İstanbul ve Avrupa kütüphanelerinde bulunmaktadır, aynı zamanda eser muhtelif tarihlerde Delhi, Lucknow ve Tahran'da basılmıştır.

ORUÇ YAĞMUR

1268 de İstanbul'da taş basması olarak basılan önemli bir eseri de Şemseddin-i Semerkandî'nin «Eskâl-üt-tesis» ine yaptığı açıklamadır. Çok meşhur olan bu eserin bir çok yazma rüşhaları da bulunmaktadır.

Kadızade'nin «muhtasar fi'l hisab» isimli arapça yazdığı bir eseri daha vardır ki birinci kısmı hesap, ikinci kısmı cebir ve mukabele üçüncü kısmı ise mesahalardan ibarettir. Zamanı için pek faydalı ve anlaşılması kolay bir hesap kitabıdır. Astronomun en orijinal eseri, «Risale fi istihrac-il-ceyb dere ce vâhîde» ismi ile Giyaseddin Cemşid'in yazdığı kitab üzerine yaptığı incelemedir. Kadızade bu eserinde bir derecelik yay sinüsünün hesabı usulünü, Giyaseddin Cemşid'den daha iyi ve daha basit bir şekle sokmuştur.

Zamanının en ciddi ve hakiki astronomu olan Kadızade o yıllarda pek makbul olan nücüm ilmi'ne (astrologie'ye) iltifat etmemiştir. Eserlerinde bu ilme ait tek satıra rastlanmaz. Bu yüzden Osmanlı Türklerinin ilk matematikçisi ve ilk gerçek astronomu olarak kabul edilir.

Sizlerin Kaleminden

MEKTUP

«Dağlar dağımdır benim
Gam ortağımdır benim
Söyletme çok ağlarım
Dertli çağımdır benim»

AHMET YILDIRIM

Biliyorum, bu mektubumu alınca şaşır-
cak; kimden geldiğini bilemeyeceksin. Çünkü;
vefasızın! Al bayrağın gölgesinde yaşamının
kadrini bilmeyip, Orak Çekic'i özleyenler kadar
vefasız.. Halbuki ben? Gönlüm ayrılık günün-
den beri, senin hasretinle yanmakta. Ama yi-
ne de yazmayacaktım; unutulmaların hatırlan-
mayı dilenmesi zor. Yazmayacaktım ya, bu sa-
bah yedi yaşındaki oğlumun kara gözlerini kal-
dırıp; «baba kurban ne demek?» diye sorması
beni mecbur etti.

Bugün bayram! Müslüman Türk'ün hür ol-
duğu topraklarda; fakir ile zenginin bir olduğu,
neşeli çocuk çığlıklarının ortalığı çınlattığı
gün!

Bugün bayram! Ve sen bayram namazından
çıkılmış, huzur içindesin. Kutlu bir hareketlilik
var evinde; bayram telâşi. Eşin, arefe gününün
yorgunluğuna rağmen her işe getiriyor. Mut-
fak - bahçe - oda arasında mekik dokuyor ade-
tâ. Mutfaktan mis gibi yemek kokuları gelmek-
te. Her yer pırıl pırıl. Çocukların bahçeye çık-
mış, «baba kurban ne demek?» sorusu yerine,

kınalı bir koç'un kesilişini zevkle seyrediyorlar;
en yeni elbiseler, neşeli tebessümler ve parlak
bakışlarla Daha sonra, çorbayla başlayıp bak-
lavada son bulan yemek... Dua.. Ardından bay-
ramlaşma. Asıl o zaman gör küçüklerdeki sevin-
ci. Bayram harçlığını alan, çiçekli bayırlara ka-
nat açan kelebekler misâli uçup gidecek evden,
yeni yeni sevinçlere; o tadına doyum olmayan
çocuksu mutluluklara.

Ya benim canlarım? Arefe gecelerini kovan
güneş, kutlu bayram sabahlarını esirgiler onlar-
dan. Yine yoklar dünyasına açılır gözleri. Üst-
baş yok, oyuncak yok. En önemlisi, neşe değil
de; elemle dolar gönülleri. Tatsız bir yemek
sonrası yapılan bayramlaşma yakar, kavurur
içimi. Kavurur da sen gelirsin aklıma. Bir tür-
lü inanmam bizleri unuttuğuna. Neylersin?
Umut işte! «Bir gelse!» derim, «bir gelse...Orak -
Çekic'i indirip, AY - YILDIZ'ı çeksek gönderelim!»

Ne mi yapardım o zaman? Küçücük bir
asker elbisesi giydirirdim oğluma, göğsünde
Ay ile Yıldız'ı parlayan. Kızıma da; «gönlünce
seç!...» derdim, «bayramlığımı.» Sonra, bir kına-
lı koç alırdım, kocaman kocaman boynuzları
olan. «İşte!..» derdim oğluma; «Kurban bul!»

Ama sen nerden bileceksin? Kurbandsız Kur-
ban Bayramının acısını. Nerden bileceksin ço-
cuklarına bayram sevinci tattıramıyan baba
gönlündeki sızıyı? Sana hiç, «baba Kurban ne
demek?» diye soran olmadı ki!...

Bugün bayram. Sen bayramla kucak kuca-
ğasın, ben bayrama hasret, Sen hürriyetle içi-
çesin, ben moskofa tutsak. Senin çocukların
mutluluk şarkıları, benim çocuklarımdan dudak-
larında, ağıt olur türküler. Hazar, böyle bayra-
ma kızgın, dalgalı. Volganın coşkunuğu kede-
rinden. Başu dumanlı Altay yası. Gökyüzünde
kara kara bulutlar bıkkın; Turan'a ağlamaktan.

Benim derdim kavi. Dermanı sende bilir,
senden umarım. Sen aklını yitirmişsin, düşman-
la dost olduğunu duyarım. Bilsen! Bu acı bin
tutsaklıktan beter. Ve bir düşünsen; ben kimin
kurbanıyım?

1 ARALIK 1976 - SAYI : 63 250 KURUŞ

BOZKURT ÜLKÜ DERGİSİ

HERŞEY TÜRK İÇİN TÜRKÜ GÖRE TÜRK TARAFINDAN

Yedi iklim dört köşeden

OTAĞI TANRI DAĞI,
MEKKE'DE GÖNÜL BAĞI...
MIZRAP TUTAR PARMAĞI;
TÜRK DEYİP ÇALAN SAZIN
TELLERİNDEN ÖPERİM.

— 0 —

ALTAYLARDI VATANI
DAMARINDA KURT KANI
TÜRKİSTAN'IN İLHANI
OSMAN BATUR AĞAMIN
ELLERİNDEN ÖPERİM.

— 0 —

BAHÇELERDE GÜLLER VAR
— GİZLİ GİZLİ AĞLARLAR —
NE KIŞ BELLİ NE BAHAR
TAŞKENT'İN HER DEM TAZE
GÜLLERİNDEN ÖPERİM

— 0 —

HEP SANA SEVDALARIM
SENİN İÇİN YANARIM
TÜRKİYEM CAN DAMARIM
KUTLU TURAN'A GİDEN
YOLLARINDAN ÖPERİM

NAFİZ NAYIR